

துன்பம் பிறர்க்கு!நல் இன்பம் தமக்கெனும்
துட்ட மனபோபாவம்,
அன்பினை மாய்க்கும்; அறங்குலகைக் கும்;புவி
ஆகந் தனகைக் கடுக்கும்!
வன்புக் கலொம் அதுவதேனுணையாய்விடும்
வறுமையெலாம்சரேக்கும்!
"இன்பம் எல்லார்க்கும்" என்றசொல்லிப் பரிகை
எங்கும் முழங்கிடுவாய்!

தாமும் தமர்களும் வாழ்வதற்கே இந்தத்
தாரணி என்றவண்ணம்,
தீ மகைக்கெல் லாம்துணையாகும்;இயற்கையின்
செல்வத்தையும் ஒழிக்கும்!
தமேலர்ச் சாலையையும் பமைபுனல் ஓடையும்
சித்தத்திலே சரேப்போம்!
"கஷமேம் எல்லார்க்கும்" என்றசொல்லிப் பரிகை
செகம் முழங்கிடுவாய்!

நல்லவர் நாட்டினை வல்லவர் தாழ்த்திடும்
நச்சு மனப்பானமை,
தொல்புவி மலேவிழும் பரேடியாம்; அது
தயமதைனைப் போக்கும்!
சொல்லிடும் நஞ்சில் எரிமலை புகம்பம்
சுழித் தகாதுகண்டாய்!
"செல்வங்கள் யார்க்கும்" என்றசொல்லிப் பரிகை
திக்கில் முழங்கிடுவாய்!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt144>